

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászatban és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

PLETIKOSZICH SÁNDOR

* 1819. † 1888.

Bács-Bodrogh vármegyében a hivatalos és társadalmi élet irányadó tényezői általában szeretik és tisztelik a papokat, úgy köztiszteltetű állásukért, mint kiváló értelmiségükért s különösen azon készségért, mellyel nemcsak a templom, hanem a közigyűgyek oltárán is mindenkor készek áldozni.

Ezen általános elismeréssel szemben is kiváló mértéket kell alkalmazni a boldogult Pletikoszich Sándorra, azon szeretve tisztelt férfura, aki végső leheletéig soha sem szűnt meg egyházi s polgári téren egyiránt példányképet nyújtani híveinek.

Mint pap és honpolgár egyiránt tisztelt méltó emléket biztosított magának nemes szívével, fölvilágosult fejével és tapintatos modorával.

Hogy mit vesztettek benne hívei, azt a ravatala körül nyilvánult őszinte siránkozás fejezte ki legszívrehatóbban. Fiu apját nem könnyezheti meghatóbban, mint őt megkönnyezték ragaszkodó hívei, kiknek éppen egy negyed század óta szolgált mindennel, ami szép lelkéből kitelt: az ügyesbajosnak tanácssal, a pártfogótlannak közbenjárással, a nyomorultnak anyagi segéllyel, a látogatónak egy pohár borral, a jövő-menőnek nyájias szavakkal.

És ezt mind oly következetesen, oly tüntetés nélkül, annyira benső természetéből folyólag tette, hogy szinte föl se tűnt a jó pásztor szeretetreméltósága senkinek, éppen azért, mert őt megszoktuk ilyennek.

Az ő lelkeskedésének huszonöt éve Szóna küzségének történetében előkelő helyet fog kérni magának. A gazdálkodásnak a nép által mivel minden ágazatában mester volt a jó öreg, mit lehangosabban bizonyítottak azok a számtalan kitüntetésű okmányok, melyek patriarchalis egyszerűségű lakásának falait ellepték. A bécsi világtárlattól kezdve a legutolsó vármegyei kiállításig megjelent mindenütt az ő kerti termelvényeivel s ritkaság volt, ha sokkal kedvezőbb talajon dolgozó vetélytársai győzelmesen mérkőzhettek vele.

Az ilyen sikerekben dúskáló kertészek az ő mesterfogásaitak rendszeren féltékeny titok gyanánt üzik. A boldogult meg örült, ha valaki az ő szisztemájára után tudakozódott s egész odaadással szolgáltatásra állt mindenkinek, aki tőle okulni, vagy az ő rendszeréből valamit kölcsönözni akart. Közkincsé tenni mindent, ami jó; elterjeszteni a nép között a haladás magvait; ügyesíteni a népet munkájában, rátanítani a föld kincseinek okos és óvatoss, de amellet jól jutalmazó kizsákmányolására: ez volt az ő templomon kívüli működésének soha be nem vallott, soha nem fitogtatott, de mindig következetesen teljesített feladata.

A bortermelést szenvedéllyel üzte s ha a vármegyebeli kerti borközött a szónai fölünyre tett szert, abban nagy érdeme van az általános jó Plet bácsinak, aki saját termésű aszú boraival nemcsak saját asztalánál, hanem kiállításokon is zavarba hozta a műértőket.

Aki földet akart venni, akinek kölcsönre volt szüksége, aki bármibe kezdeni akart, akit mások bajba keverték: mind-mind a plébániára ment első tanácsért és attól, amit ott neki mondtak, a világért el nem tért volna.

Ezen jól megcsolgált népszerűség szerelte meg drága halottunknak úgy egyházi, mint vármegyei körökben azt a nagy bizalmat és befolyást, mely egész a sír ölébe elkísérte.

Az agg főpásztor, midőn hűséges kegyencének halálhírezt, elborult szemekkel így sürgönyözött vissza: „Fájdalmas részvétellel érttem kedves munkatársam elhunytát“. Paptársai között oly közszeretettel örvendett, hogy kerületében minden tanácskozási, vagy összejövetel alkalmával

őt tisztelték meg az elnöki székekkel s életből vett, kézzel fogható tapasztalati bölcs mondásait órákulumként fogadták. A vármegye zöld asztalánál is egyike volt a legtiszteltőbb, legbefolyásosabb alakoknak; de a népszerűséggel soha nem kértkedett, azt inkább gondosan takargatta. A legfontosabb bizottságnak, a közigazgatásnak, régóta buzgó tagja, a törvényhatóságnak pedig plébánoskodása óta folyton képviselője volt s gyűléseiben, tárgyalásaiban tevékeny részt vett.

Társalgása amily igénytelen és természetes, éppen olyan vonzó és szeretetreméltó volt. Vendégszeretetről sok parochia híres; de a szónai előtt bizonyára mindnyája szívesen meghajol. A Plet bácsi symposionjai kedélyesség és benső szeretetteljesség tekintetében talán vele együtt letünk a vármegye színéről; mert ha egyéb minden megvan is valahol, hiányozni fog mindig az a pénz meg nem vásárolható fűszer, mely az ő mosolygó ajkairól végnélkül áradt, az a jóízű anekdotázás és lélekből jövő szíveslálás, melyet aki egyszer élvezett, nem felejt el soha.

Legyen neki könnyű az a rög, melyet oly mintaszcrien művelt; áldja és kövesse érenyeit az a nép, melyet úgy szeretett; elevenítse föl s utánozza a közigyűgyek iránti buzgólkodását az a vármegyei értelmiség, melynek soraiból az ő tipikus ábrázata pótolhatatlanul hiányzik!

Zombor sz. k. város felirata a regále-váltás ügyében.

Mélyen tisztelt képviselőház!
 A pénzügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök öngyméltósága által a mélyen tisztelt képviselőházhoz legközelebb két törvényjavaslat nyujtat van be az italméresi jog gyakorlásáról, tekintettel azon kiváló fontosságra, mellyel ezen javaslatok városunk gazdasági és ennek folytán közvetve kulturális fejlődésére bírnak, és tekintettel ezen javaslatoknak egyes intézkedéseire, melyek azt esetleg nagyobb mérvben is megakaszthatnák, az alábbiakra bátorodunk a mélyen tisztelt képviselőház figyelmét oly kérelemmel felhívni, miszerint azokat az említett törvényjavaslatok alkotmányos tárgyalása alkalmával lehetőleg figyelembe venni méltóztatassék.

Előre kívánjuk boesítani azt, hogy örömmel üdvözöltünk mindenkor és üdvözöljük a jelen javaslatokat, minden oly törekvéseket, melyek célja a középkori instituciókat a jogegyenlőség elve alapján átalakítani, és a polgárok közt minden oly válaszfalat lebontani, a szabad forgalmat, az anyagi fejlődést gátló minden oly szervezetet megszüntetni, melyet annak idején fejedelmi kegy érdeméért, nemkülönben teendő szolgálatokért is adott, de melyek gyakorlója jelenleg már csak az előnyöket élvezi, a nélkül, hogy a terhek tovább is reá nehezédnének. És midőn az 1848-ban törvénybe vált köztelviselés elvét az utolsó hűbérségi maradvánnyal szemben is keresztülvive látjuk, mint szabad királyi város polgárai csak örömlünknek adhatunk kifejezést a közzabadság, a jogegyenlőség egy békojának lehullta felett.

Midőn azonban a betérjesztett törvényjavaslat részleteit vizsgáljuk, nem hallgathatjuk el annak egyes pontjai feletti megjegyzésünket annyival is inkább, mert meg vagyunk győződve, hogy maga a kitűzött cél, ezen pontozatok esetleges módosulása által szenvedni nem fog, sőt inkább ki fog tűnni az államhatalomnak ezen esetben hivatott helyeken kinyilvánított abbéli célzata, hogy ezen megváltás nem pénzügyi, hanem eskakis közgazdasági indokból ered.

Tökéletesen méltányoljuk a törvényjavaslat abbéli intencióját, mely csak tényleg élvezett jövedelemnek megváltását célozván, e végből a kivetett adót veszi kulcsul. Megengedjük azt, hogy más jogosultakkal szemben helyes kulcsnak ez legyen tekinthető, törvényhatóságoknál azonban, melyek zárszámadásai úgy, mint egész vagyonkezelése közvetlenül állami felügyelet alatt állanak, a jövedelemnek ily feltételes megállapításával szemben a kormány által is jóváhagyott zárszámadásokkal azon esetben, ha kártalanítást egy szerzett jog elvételét szándékozza a törvényhozás, szó alig lehetne.

Az azonban még azon esetben is, ha helyesen volna alapul vehető az adó alá bevallott jövedelem, sérelmet és nagy károsodást rejt magában a törvényjavaslat azon intézkedése is, mely szerint a kártalanítás alapjául az 1882. évi január 1-től számítandó öt évi átlagos jövedelem, illetve ennek adója szándékolatik felvételni, mert ily módon ama jadaalom nem a jelen, tehát valódi állapotnak megfelelő, hanem ennél sokkal csekélyebb érték után váltatik meg. A regale jövedelme ugyanis az utóbbi egy pár év alatt a városoknál nagyobb részt igen tetemes emelkedést mutat, annak okszerűbb kezelése ez irányban minden körülményt felölölő szabályrendeletek alkotása alakilag az egyes városok gazdasági fejlődése, a népesség szaporodása, mellyel szemben a forgalom többszörös arányban emelke-

dik anyagilag is emelik ezen javadalom hozadékát, a törvényjavaslat azon intézkedése tehát, mely még nem is a megváltás idejekori, de három-négy évvel előbbi jövedelmet tökécsit, kétségtelen közkárosodásunkra van.

További sérelmes intézkedése a törvényjavaslatnak az, hogy a kiszámított évi átlagos jövedelemből kezelési és egyéb költségek címén 10 százalék kivétel nélkül levonatni célozotatik s kártalanítási összeg gyanánt az ily módon fenmaradó jövedelem huszszorosa vétetik.

Köztudomásu dolog, hogy ezen javadalom rendszerint bérbeadás útján tétetik jövedelmezővé s ily módon — különösen a városoknál — a kezelés személyzetszaporítással és költséggel nincsen egybekötve s oly városoknál, hol a kezelés házilag vitetik, semmi esetre sem emésztik fel a jövedelem egy ötöd részét, hasonlóképen s legnagyobb részénél költség nem fordult elő és hol előfordult, zárszámadással igazolható, hogy még a jövedelem 2 százalékát sem haladja meg, sőt a közlelbi időben a bor- és huszfogyasztási adók beszedésére szervezett hivatal kezelése alá van utalva s így kezelési költségei az említett adók terhére esnek.

Kifogás alá vehető még a törvényjavaslatnak azon intézkedése is, mely szerint a kártalanítás összegének megállapítása a kir. adófelügyelővel való egyezkedésre bizatik, melynek nem sikerülése esetében az elhatározás joga utolsó fokban a pénzügyminiszternek hagyatik fenn.

Ismeretes dolog, hogy az ilyenmő alkudozásoknál a pénzügyi kormányzat közgei utasításokhoz vannak kötve, a melytől feleletre vonás nélkül el nem térhetnek s az ilyen alkudozások eredményét hihetőleg mit sem fog változtatni azon körülmény, hogy a felett utolsó fokban kizárólag magának az egyik érdekelt félnek, az államnak képviselőjében a pénzügyminiszter bíraskodik.

Kivánatos volna tehát, hogy a megváltási összeg megállapítása iránt folytatandó egyezkedés felett az utolsó fokban az érdekelt feleken kívül álló valamely forum, p. o. a pénzügyi közigazgatási bíróság, határozzon.

Az államok sorsának intézésére hivatottak már a legrégebb időben belátták azt, hogy az anyagi és szellemi erők a városokban összpontosulván, ezek e szerint az állam testének csontjai és vérei, minél fogva a városok felvirágoztatása nálunk is, de különösen a nyugaton a fejedelmeknek mindenkor főgondját képezte, a mint hogy a tapasztalás is azt igazolja, hogy csak azon nemzetek és államok lettek valóban erősek és hatalmasak, melyekben kifejlett és virágozó városok nagyobb számmal voltak, mert az államhatalom változhatik, de a városokban rejlő anyagi és intellektuális erő hova előbb érvényre emeli magát, a mire talán példát sem kell felhozunk.

Az állam érdeke is azt kívánja tehát, hogy a városok folytonosan fejlődjenek és gyarapodjanak, annak polgárai úgy anyagi, mint szellemi erőben növekedjenek.

Nem kívánunk ezuttal panaszkodni a felett, hogy nálunk a városok míg a régebbi időkben kiváltságokkal és mentességekkel láttattak el s ily módon gyarapítottak, addig az újabb időkben az állam részéről legalább a közdminisztráció fenntartása érdekében nemcsak hogy más törvényhatóságokkal egyenlő ellátásban nem részesülnek, de e tekintetben egyedül a saját erejükre vannak utalva, hanem csupán azon terhekre kívánunk rámutatni, melyeket a városok az állam helyett a saját erejükből viselni kötelesek.

A városok a nélkül, hogy az államtól kárpótlást nyernének — az állami közigazgatást közvetitik, a mit a vármegyék az állam költségén teljesítenek. A városok az állami adó behajtását, kihágásoknál és a községi bíráskodással az igazságszolgáltatás egy részét, a kincstár érdekében való pereskedést, a katona-állítást teljesitik, az árvalgyeket ellátják, állami intézmények létrehozásához és fenntartásához sok áldozatot hoznak s ez által az államkincstárt tetemesen segítézik, egyházakat és iskolákat segítéyznek, művelődési és humanisztikus intézményeket fenntartanak és gyamolítanak, közegészségügyi viszonyait fejlesztik, a csend és rend fenntartásáról, valamint a vagyon- és életbiztonságról a sajátjukból gondoskodnak, úgy hogy az államnak az igazságszolgáltatáson és a külvilágelmen kívül a városi polgárok számára alig marad fenn valami azon feladatokból, a miért az emberek az államot alkotják s a súlyos pénz- és véradót fizetik.

A városoknak az említett feladataik teljesítésére jövedelmeiknek szaporításáról gondoskodni kell s a hol elegendő tökevagyon nincsen, melynek jövedelme a kor fokozódó igényeivel mindig növekedő kiadásait fedezhetné: ott a polgárok az állami adón felül gyakran igen magas pótdával terhelhetnek meg.

A kérdéses törvényjavaslat szerint a városoktól egy olyan biztos és tekintélyes jövedelmi forrás szándékolatik elvonatni, melynek jövedelme a viszonyok fejlődésénél fogva folytonos emelkedésben van s ez által a városokon esetleg olyan sérelem ejtetik, melyet azok sem multjoknál, sem pedig a jövőbeli hivatásuknál fogva meg nem érdemelnek és a mi által fejlődésükben nemcsak meggátolotnak, hanem vissza is vettének.

A városokra nézve továbbá hátrányt tartalmaz a törvényjavaslat azon intézkedése, hogy a megváltási összegek utáni kamatok az átmeneti időtartam alatt évenként utólagosan s végleges rendezés esetén pedig valószínűleg fél vagy egész évenként szintén utólag fog-nak fizettetni.

Emez intézkedés — ha törvényerőre emelkedik — a városoknál a kiadások fedezése körül nagy zavart, minden esetre pedig tetemes károsodást fog okozni, mert a regále-jövedelem azok bevételeinek egy igen tekintélyes részét képezi, mely házi kezelés mellett, havonként, berbeadás mellett pedig negyedévenként előre szokott befolytani s ha a városok ezen bevételeket egy félévben, vagy éppen egész éven át nélkülözni kénytelenek lesznek: emekörülmeny reájuk nézve súlyos következményekkel járhat, a mennyiben a város kénytelen lesz vagy pótdadóhoz folyamodni, vagy pedig ez összeget kölcsön venni, mely utóbbi esetben annak egy évi kamatait méltatlanul elveszít, az előbbi esetben pedig a polgárok fognak — különben is nagy adójuk mellett — méltatlanul megterhelhetni, míg az állam a birtokába vett javadalmak hasznait már az 1890. év elejétől fogva élvezni fogja.

Hézagoknak látjuk a megváltási törvényjavaslat azon intézkedését, mely szerint az italmérsi adó után községi pótdadót kivetni nem szabadna és az italmérsi jövedékről szóló törvényjavaslatnak intézkedését homályosnak tartjuk, szemben a megváltási törvényjavaslat fennebb idézett rendelkezésével, miért is ezen utóbbi intézkedés érthetőbben és világosabban lett volna szövegező.

Hézagoknak tartjuk a törvényjavaslat azon intézkedését is, mely szerint az italmérsi gyakorlat az illető városok területén, első sorban nem az e város kötelekéhez tartozóknak tartatott fenn, miután minden város természetesen érdeke megkívánja, hogy azon személy, ki a területen jogokat gyakorol, ugyanazon város illetőségéhez is tartozzék.

Mindezek alapján oda terjed tehát tiszteletteljes kérelmünk, miszerint az italmérsi jog gyakorlatára és annak megváltásáról alkotandó törvények tárgyalásánál az általunk előadottakat lehetőleg figyelembe venni méltóztassék.

Kelt Zombor sz. kir. város közönségének 1888. évi október hó 31-én tartott rendes közgyűléséből.

Hírek.

Előléptetések a cs. és kir. 23. sz. gyalogezredben. A legutóbbi cs. és kir. hadügyminiszteri rendelet folytán az itten állomásozó I. zászlóalj parancsnoka Linienstreit Paehler Hermann őrnagy, a cs. és kir. 23-ik számú hadkiegészítő kerület parancsnokává és helyébe, mint zászlóalj parancsnok máj 11-én novemberi előléptetésnél az ezredhez áthelyezett Rogulic Miklós őrnagy lett kinevezve.

A novemberi előléptetésben még következő tisztek részesültek: Krebs Gotthold II. osztályú százados I. osztályúvá az ezredben. Somogyi Károly hadnagy főhadnaggyá, Begic Miklós tiszthelyettes hadnaggyá és továbbá Protics László szakaszvezető a hadapródi vizsga letétele után hadapróddá az ezredben.

Bellovari János a 23. sz. gy. ezred I. osztályú kapitánya mint rokkant, nyugdíjba lett helyezve.

Hazaifas szerb főpap. Brankovics György, temesvári szerb püspök, elrendelte, hogy püspöki megyéjében az összes szerb iskolákban ezenul már az első osztályban tanítsák a magyar nyelvet.

A lelkesi kongrua-ügyben a vallás- és közoktatásügyi miniszter a következő intézményt bocsátotta ki: A vallás- és közoktatásügyi miniszter 1774. éln. sz. Előfordult azon eset, hogy a mindkét szertartású katolikus alsóbb világi papság kongruájának rendezése céljából megejtett összeírások hitelesítését végezték már a közigazgatási hatóság közreműködése kérésére ki. Miután azonban 6. és 8. apost. kir. Felségének m. é. március hó 22-én kelt legfelsőbb elhatározása szerint, a kongrua rendezése bizonyos előleges elvi kérdéseknek az e részben alakítandó vegyes bizottság által leendő megoldásához van köve s ezek még mai napig végleges megoldást nem nyertek: azért, nehogy a kongrua rendezése céljából netán már megejtett összeírások közleg. közegek általi hitelesítése az említett előleges elvi kérdések 6. és 8. apost. kir. Felsége által elrendelt módóni megoldása elé bármí praesudicál akadályokat gördíthessen, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy az eddigi összeírásokat csak oly magánmunkának tekinthetem, melynek hitelesítésére a közigazgatási közegek nem hivatvák.

Ügyvédi kamara. A szabadkai ügyvédi kamara Rácz Mihály bajai lakos ügyvédet lajstromába, Baja székhellyel fölvette; Schmeidt Géza ó-becsei ügyvéd pedig, a szegedi ügyvédi kamara területére történt átköltözése folytán, lajstromából törölte.

Pályázat van hirdetve az újvidéki kir. járásbírósnál segélydíjas joggyakornoki és a titeli kir. járásbírósnál végrehajtói állásra.

Pályázat van nyitva törvényeszi irnoki állásra Zomborban.

Közgyűlés. Zombor sz. kir. város róm. kath. egyházzéldnöksége 1888. évi november hó 4-én d. e. 10 órakor a város háza nagytermében rendes közgyűlést tartott, következő tárgysorozattal: 1. A kalocsa főszent-szék leiratára, a választmány által elkészített előterjesztés. Az érsek ur geminenciájához intézendő felterjesztés felolvasatván, egész terjedelmében elfogadtatott és felterjesztetni határozatott. 2. Fejér Gyula apát-plébános ur átirata, a zombori templom restaurációs munkálatainak f. hó 5-én megtartandó collaudatió alkalmával mint patronatus egy v. több tagja által leendő képviseltetés tárgyában. Többek hozzászólása után az egyházzéldnökség magát az átvételnél nem képviselteti, miután a restaurálás sem lón az ő tudta és beleegyezésével elrendelve. 3. Felserelő bizottság elnökének jelentése a nőzárdai kertbe beszerzett burtok tárgyában. A költségek 46 ft 50 krral kiutalványozotnak. 4. Gözer Vitus 135 ft 41 kros számlája a zárdai kert fásítása tárgyában felmerült költségek kiutalványozása iránt. Kiadatik a választmányának jelentéstételre. 5. Zombor város tanácsának átirata tehermentesítési nyilatkozat kiadatása iránt. Megadatik. 6. A vallás- és közoktatásügyi számvevőségnek értesítése, az 1884., 1885. és 1886. évi iskolai alap zárszámadásainak jóváhagyása tárgyában. Ezzrevétel reájuk nem tétetvén, tudomásul vétettek. 7. Szedélyi Ede kérvénye 8 ft 82 kr párbér leiratása iránt. Áttétetik a r. kath. egyházi hivatalnak további intézkedés végett. 8. Zombori kir. telek. hatóságának 9784/1886. és 7509/1888. sz. tehermentes átiratás iránti végzése. Tud. vétetik. 9. A zárdafőnöknek megkeresése, a felső leányiskola részére rajzeszközök bevásárlása végett. Kiadatik az iskolaszék-

nek beszerzés végett. — A jegyzőkönyv hitelesítésére astenbergi Ast Nándor és Schaffner József urak kérték föl.

Gyászhir. Az apatini kerületi papság fájó szívvel tudatja nagyságos és főtisztelendő Pletikoszich Sándor c. kanonok, érd. esperes-plébánosnak élte 70-ik, áldozó papságának 46-ik, plébánosságának 25-ik évében, rövid, de kinos szenvedés és a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után, f. évi november hó 3-án, reggeli 2 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 4-én d. u. 5 órakor fognak a szöntai sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig f. hó 5-én reggeli fél 10 órakor fog a szöntai egyházban az Úrnak bemutatatni. Szöntán, 1888. évi november hó 3-án. Áldás és béke lebegjen a feledhetlen paptrás hamvai fölött! — A boldogult 1819. július 20-án Zomborban született s 1842. aug. 17-én szenteltetett pappá. Hat éven át káplánkodott; 1848-ban zombori elemi katecheta lett, mely állásban tizenöt évig híven szolgált. 1863-ban szöntai plébánosság, 1876-ban kerületi esperessé lett s e tisztet nyolc éven át eredménytelen buzgalommal működött, 1883-ban a királyi kegy címzetes kanonoki rangra emelte őt. Temetése vasárnap, a zord idő dacára, páratlan részvét mellett történt. A gyásztertartást Fejér Gyula zombori apát-plébános végezte; körülötte láttuk a papságból Puck István, Rónai István, Deim Lipót, Csár András, Mihálovics Endre, Paracetich József, Paracetich András, Muzsik István, dr. Szucsics Sándor urakat. A vármegyei hatóságot Sándor Béla főispán, Schmausz Endre alispán, Vojnits István országgyűlési képviselő, Kulnesics Agoston főlevéltárnok, Zombor városi tisztelőit Reitter Nándor, Zsuffa Vince, Szlávy Ferenc stb. urak képviselték. Szönta községének apraja-nagyja ott zokogott a koporsó körül; a szomszéd községekből is számosan megjelentek a temetésre. Isten nyugosztalja.

Kulról írják nov. 2-iki kelettel: Szomoru, de igaz! A nagy bukás megtörtént. Tegnap Latzkó és Popper budapesti hitelezők képviselője megjelent, hogy az esedékes váltókat inkasszálja vagy csödöt kérjen takarékpénztárunk ellen. Már egy hete, hogy a közönség elvesztette bizalmát, de azért a bukást senki nem gondolta ekkorának. Mult szerdán azonban az esedékes napló megvizsgálása alkalmával kitént, hogy ott egy 83,000 forintos bevételi tétel szerepel, mely azonban sem elkönyvelve, sem a pénztár által bevételezve nincsen, tehát elikkasztatott. Tegnap számos részvényes értekezletet tartott, melyen minden hang odanyilatkozott, hogy a csödötől meneküljünk, míg lehet. A Popper cég megbízottja néhány napi moratoriumot adott ugyan, de oly kikötéssel, hogy az érdekeltek részvényesek 20,000 forint erejéig, írásbeli jóváallást vállaljanak. A nyomban fogantatosított aláírás alkalmával mintegy 16,000 ft jegyeztetet. A további határozatok e hó 8-án tartandó értekezletre halasztattak. Érdekes még megjegyezni, hogy némely élelmes ember még tegnapelőtt is el tudta adni részvényeit; igaz, hogy csak 5 ft-ron, de legalább az is valami. Már is bizonyos, hogy a részvénytöke tisztára odavesztett, sőt még a betétek egy része is veszélyeztetve van, amit bizonyít az, hogy a betevők hajlandóknak nyilatkoztak a betétekből 20%-ot és a hátralékos kamatokat elengedni, csakhogy a rettegést csödtől meneküljenek. Itt az a nézet kezd terjedni, hogy legjobb lenne az ugy is elvesztettnek tekinthető részvénytöket újból befizetni és így az intézetet minden további galibától megmenteni. Csak így lehetne elérni, hogy az elvesztett bizalom minél előbb visszaszerezessék és az üzletmenet régi vágásába visszazökkenjen. — Némelyek azt mondják, hogy a veszteség csak 75,000 ft-ot és tekintve, hogy a részvénytöke 40,000 ft, a rendes és rendkívüli tartalékalap pedig együttesen 30,000 ft, ennél fogva a betevők csak mintegy 5000 ft-ot usznak. Ezen pénzintézet tavaly 7871 ft 68 kr tiszta jövedelmet hajtott és betéteinek összege megközelítette a 200,000 forintot. A megugrott könyvelő külföldi utlevéllel ellátva világnak ment, feleségének állítólag hűfőn irt Bécsből, jelezve, hogy onnan tovább utazik. Valószínű, hogy az érélyes nyomozásnak meglesz a maga eredménye és a sikkasztó hurokra kerül. Boskó A. M. kitönbén kezdetétől fogva szolgált a 18 éves kulai takarékpénztárt és nemcsak az intézetben belül örövendett korlátlan befolyásnak, hanem azon kívül is a társas életben jelentékeny, mondhatni vezető szerepet játszott és mindenkor állása jövedelmét meghaladó módon költekezett. (Persze most, mikor már a baj megvan és szákat vagyoni romlásba ránt, mindenki tudni akarja, hogy Boskó így meg amugy bánt a mások pénzével. Valóban a mily nevétség, éppen olyan boszontó a hátulról való jóvondóls. Ha az ellenőrzésre hivatott férfiak mindenkor körmere néztek volna, szóval ha az ellenőrzést kellőleg teljesítik: ekkora sikkasztás a könyvelő útján, mások egyetértése nélkül, soha meg nem történhetett volna. Mert azt, hogy ha a pénztáros és ellenőr összetart, akkor sikkasztani könnyen lehet, azt értjük; de hogy könyvelő miképpen sikkasztat becsületes pénztárnok és igazgató mellett, az csak a hanyag ellenőrzés magyaráza meg. Hogyan kerülhet a könyvelő kezébe ennyi pénz? Micsoda igazgatóság az, mely vakon viseli a felelősséget ily nagy összegért? Sok ilyen kérdést kellene még tenni; de egyelőre várjuk meg a fejleményeket. Szerk.)

Kulról írják még: Takarékpénztárunk „krachja” rendkívül süjtő és nagy! Állítólag 8—9 év óta húzóds s el-elkarkat, takargatót hűtlen kezelésről és sikkasztásról van szó. Az eset eklatansan hivatkozatja azon fontos elvmondást: „Jól nézd meg, kiben bízol!” Ime, mennyire ki lehet használni és visszaélni a feltétlen s vak bizalommal! Legfőbb ideje, hogy az állam mint olyan, a törvényhozás útján beleavatkozzék a takarékpénztárak ügyébe és oly módokról gondoskodjék, hogy az oly sürű és érékeny károsodásoknak vége szakítsák. Az intézet titkáranak hosszabb időn át tartó távolléte s vonakodása alkalmat adott arra, hogy a felügyelő bizottság az intézet pénztárát és könyveit tüzetes vizsgálata alá vegye. Ekkor konstatáltatott, hogy 78,000 ft hiány van, amely az eltűnt és szökésben levő titkár fraudulózus tüzelmének tulajdonítatik, aki az intézet váltóit beváltotta s tovairant. A nagymérvű károsodás dacára kilátás van rá, hogy a f. évi november 8-án tartandó közgyűlésen az érdekeltek minden rétegei hozzájárulandak azon javaslat elfogadásához, hogy a részvényesek lemondanak a részvény és tartaléktökeiről, a váltóhitelezők és betétesek követeléseikből 20%-ot engednek el, a még hiányolt összeg pedig aláírasi uton s gyűjtéssel egészítettnek ki s ekként az intézet a vég-

veszélytől mégis megmenthető lenne. — Boskót állítólag Havreban elfogták; ez azért volna előnyös, mert ő legjobban ismeri az intézet belügyeit s ha már elikkasztotta vagyonát, legalább tanácsot adhatna annak a legcélszerűbb módon való mikénti pótlására.

Más kézből írják: Leirhatatlanul leverő hatást gyakorol Kula mezővárosban és környékén azon csapás, a melyet a kulai takarékpénztár fizetésképtelensége előidézt. A sikkasztás állítólag már az 1878-ik évben vette kezdetét és egész a mostani igazgató, Zwipp Györgynek megválasztatásáig szakadatlanul folyt. A sikkasztás vádja a volt könyvelőt terheli, de részint elnézés, részint felületes ellenőrzés vádja méltán terheli az 1878-ik évtől működött igazgatóságot, sőt a felügyelő bizottsági tagokat is. Mert ha ezek, vagy csak egy részük is, lelkiismeretesen teljesítették volna a törvény s alapszabályokban előirt kötelességüket, nem tűrhették volna meg, hogy egyik vezérigazgató 51,000 ft-ot, a könyvelő 31,000 ft-ot kölcsönképpen a pénztárból maguknak kivehessenek; de azonfelül, akár az ő tudtukkal, akár a nélkül, 76,000 ft-ot saját céljaikra használnak egy oly intézetből, melynek alapítókéje 40,000 ft. A részvényesek alapítókéjüket teljesen elvesztették, a betétek és hitelezők talán 80%-ot még kapnak, de csak azon esetre, ha az intézet nem kényszerítetik csödbe. Magától értetődik, hogy a kötelességét szándékosan rosszul, vagy felületesen teljesítő igazgatóság vagyoniilag felelős lesz az egész hiányért.

Installáció. Báthmonostoron az új plébános, Sarffenberg Ádám mult hó 28-án tartotta beiktatási ünnepélyét. A beiktatási tisztelet Berényi Dániel bajai apát-plébános végezte fényes segédlettel s a hívekhez a restaurált templomban szép beszédet intézett. Ezután a plébános lépett a szószékre és lelkes alkalmi beszédet mondott híveinek. Nagymise után a plébánián 100-nál több vendég tilt asztalhoz. Jelenvolt papok: Berényi Dániel, Balassy István, Csilitz Bálint, Fonyó Pál, Gyórfy Sándor, Kovacsits Károly, Kuts János, Pilger Nándor plébánosok, továbbá Thurszky Endre, Vagyázó Vendel, Bach János, Tamás Alajos, Meilinger Emil. A felköszöntők egymást érték a szokásos sorrendben; kivételt csak a háziur személye képezett, akit minden oldalról és mindenuntalan kiténtetett a népszerűség és közszeretet. Hogy ez sokáig megmaradjon mellette, már a sokat zaklatott hitközség érdekében is szívből kívánja egy jelenvolt.

Üvidék város 1889. évi január 1-től a közrendőri teendőket konstáblerekra bizza s nov. 15-ig pályázatot hirdet egy őrmesteri (525 ft), egy altiszti (425 ft), 42 közrendőri (360) frtos állásra. Bővebbet a polgármesteri hivatalban.

Enekpróbat tartott a helybeli zsinagógában Nyiregyházi Vilmos, szintársulatunk jó hangú tagja, ki Budapesten 6 évig kántorsegédeskedett. A próba jól sikertült s a hitközség csak nyer vele, ha őt állandósítja.

Schmitt Eugen bölcselkedőnk, Berlinbe történt utazása alkalmával Bécsbe érkezvén, meglátogatta Schröert, a Goethe-Verein elnökét, ki őt igen méltánylól fogadta, egyszersmind felkérte, hogy tartana az egyesület helyiségében egy felolvasást, de Schmitt magát kimentetni kérte, mert utja sietős, és a felolvasásra nincsen ideje készülni. Berlinbe érkezvén, meglátogatta Meineke nyugalmazott törvényszéki bíró, mint a bölcselkedők egyesülete titkárját, ki őt előkezenyen fogadta és azonnal Lasson tanárhoz vezette; ez őt még szívélyesebben fogadta, mint az előbbieket, és azonnal meg is hívta thea-estélyre. A thea-estélyen a tanár neje és leánya is jelen volt, és hosszú bölcselkedési polemikák után politikára került a sor, mely alkalommal Lasson kérdést intézett Schmitthez, miért nem csatlakozik a szebeni szászokhoz és a Schulvereinhoz? és mikor Schmitt oda nyilatkozott, hogy ő elismeri a németiség nagy kulturális jelentőségét és azt is, hogy a magyarság sokat tanult és tanul a németiségtől, de az a meggyőződése, hogy Magyarországnak a germanizációra most már a szük-sége sines, sőt hogy az politikai tekintetből csak káros lehet, mert az éber és politikailag érettebb magyarság a szláv tengerben Németországnak is sokkal biztonságosabb védfala a panszlavizmus ellen, mint maga a németiség; mert a magyaroknak ez létkérdése, holott a németiség, mint hatalmas nemzet, sokkal enyhébben nézi a kérdést és az őt is fenyegető szlavizmussal könnyen kiegyezhet, ni a veszedelmet elodázhajta, de nem szüntetheti meg. Mire Lasson elhallgatott és többé a kérdést nem feszegette. G. G.

Harmadik alapszabályszerű dal- és táncestetély. A zombori kaszinó-egyleti dalárda 1888. évi november hó 10-én, szombaton, a polgári kaszinó-egylet helyiségében ez évi harmadik alapszabályszerű dal- és táncestetélyét rendezte, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Műsorozat: 1. Gondúzó (bordal) Flotowtól. Előadja a dalárda férfikara. 2. Búcsúzó-kettős Lecoq Károly „Kisasszony-feleségem” című operettjéből. Zongorakiséret mellett éneklék Pelikán Mariska k. a. és Sörös Antal ur. 3. Májusi éj. Férfikaral, Abt Ferencőtől. 4. „A bűvös vadász” dalmű nyitánya, Weber Károly Máriaótól. Zongorán, hegedűn és harmoniumon előadják Bergmann Ágost, Komlós Ármín és Bieber Gyula urak. 5. Sapphoi óda, Brahms Jánostól. Zongorakiséret mellett éneklék Karváz József ur. 6. a) „Cserebogár, sarga cserebogár!” b) „Mi füstölög ott a sikon?” c) „Azt mondják, nem adnak...” és d) „Ez a kis lány olyan kis lány.” — Magyar népdalok. Férfikarra alkalmazta Huber Károly. — Pelikán Mariska kisasszony és Bergmann Ágost ur szíveségből működnek közre. Belépőjegyek 1 frtjával Sztrilich Zsigmond ur kereskedésében előre is válthatók. A t. pártoló tagok a tagsági jegy harmadik szelvényével válthatnak belépőjegyet. Kezdeté 8 órakor.

Hímen. Uj-Verbászban Löbl Mátyás kereskedő eljegyezte Guttman Leontin k. a. Bécsben.

Jegyzetek újból való kiadás. A közm. és közlekedési miniszter rendelkezése a m. kir. államvasutaknál 20 drb. jegyből álló füzetek, melyek ára az I. oszt.-ban 10 ft-ot, a II. oszt.-ban 6 ft-ot és a III. oszt.-ban 4 ft-ot tesznek, f. é. november hó 4-től kezdve további intézkedésig újból kifognak adadni. Ez új füzetek érvényessége a kiadás napjától számítandó 3 hóig terjed, minél fogva a füzet borítékának belső oldalán, valamint a fentemlített díjszabási pólékban az érvényességi időtartamra vonatkozólag foglalt határozmányok 1. és 2. pontja hatályon kívül helyeztetik. Az október hó végeig kiadott és ugyanezen időtartam alatt érvénynyel bírt régi jegyzetek érvényessége azonban nem hosszabbított meg.

Bezdáni révügyi nyomorúságok címen írják nekünk: Nincs a Duna mentének forgalmasabb réve mint a bezdán-batnai; viszont a mult századbeli költel-kompokat leszámítva, nincs nyomorúságosabb közlekedés egy ponton sem mint itten. Esteli 5 óra. Itt ülök a du-naparti csárdában és déli 2 óra óta várom az átkelés sorát. De hiába várom! Mert a tisztelt kapitány urnak tetszett délben, a várakozó kocsi özőne dacára jó két órai pihenőt tartani és 5 órakor az időt sötétnek találni arra, hogy tovább is közlekedjen. Ha bajban vigasztalhat a társaság, akkor akár dalolhatnak; mert 27 kocsin vagyunk itt százánál többen, akik megsiradjuk a zombori pénteki piacot. Lelkembem meg vagyok győződve, hogy ha Albrecht főherceg öfensége mint révtulajdonos az itteni ázsiai állapotokat látná, vagy csak élethű leírásban olvasná: rögtön megszüntetné azokat egy hajóhidnak beállításával. Nincs itt se bejáró, se kijáró. Valóságos életvesztélyben forog ember és jószág, egyiránt egy a ki-, mint a beszállásnál. Kicsit mondok, ha azt állítom, hogy méternyi meredekségű, keskeny, rozoga deszkákon kell fölhajtani a kompba; mialatt a kocsiud égnek mered és a kerekék rágórdülnek a lovakra, a teher pedig összeszevesszával fenyegeti a kocsi. A tulsó (batnai) oldalon nemcsak hogy csinált feljáró nincsen, hanem még a földet sem egyengetik el soha, úgy, hogy a szerencsétlenség napirenden vannak. Itt a bácskai oldalon van ki út egész a part meredélyéig; ott azonban, mintha kutba hajtana az ember, neki kell vágatni a Dunának, kützeni a kerékagyig erő sárral és lélekvesztelében forogni. Ugyan látogassa meg egyszer az alispán ur — de előleges bejelentés nélkül — egy pénteki napon ezt az átkelést és szemlélje észrevétlenül az itt folyó istenkísértést! Nem hiszem, hogy nem talál módot a Baranya vármegyei társhatósággal egyetértve ezen sajtó közlekedési sebnek orvoslására. Zombor és Bezdán városokat különösen, valamint a dunaparti baranyai községeket egyenkint, azonkívül a bort Baranyából szállító fél Bácska közönséget kötelezi halára, aki ezen nyomorúságokon megkönnyít, még mielőtt nagyobb szerencsétlenségek vagy vérengzések provokálják a hatósági beavatkozást. K. J. (Ilyen fontos kérdésben nem elég a hírlapi felszólalás, hanem konkrét indítvánnyal kell lépni. Vármegyénkben Bezdán községe a közvetlenül érdekelte fél, már azért is, mert sokaknak van szőlőjük a túlsó oldalon. Nyujtsanak ezek be a vármegyéhez egy tülzás nélküli panaszlevelet; egyuttal serkentsék a túlsó oldali Batinát és érdektársait, hogy a maguk hatóságánál Pécselt hasonlót tegyenek. Ha a hatóságok Albrecht főherceg öfenségénél előterjesztik a közérdek alapos sérelmeit: föl sem tehető, hogy az a főherceg, akinek nemcsak uradalmi és egyéb berendezései, hanem a legutolsó ököristállója is a kényelem és haladás, a rend és korszerűség példányképe mondható, hogy az a főherceg ne hozza a rendkívül jóvedelmes és forgalmas révet oly karba, aminő mellett az ő zselléreiből és munkásaiból álló tulparti községeknek szegény népe életvesztély nélkül járhat keserves kenyeré után. Sz.)

Arverések. Terzin Simon 327 frtra becs. ingatl. dec. 19. Zombor. Markovits Kálmán 9819 frtra becs. ingatl. nov. 24. A szabadkai kir. tvszéknél.

Portómentesség. A közlekedésügyi miniszter legújabb kiadott intézkedése szerint az ipartestületek portómentességet csakis egymás közt, valamint a kereskedelmi és az első fokú iparhatóságokkal „ipartgyben“ váltott és a borítékon is így jelzett levélpostai küldeményekre élveznek, de a portómentesség pénzküldeményekre és csomagokra ki nem terjed.

Sajtótűgy. A budapesti kir. sajtóbiróság dec. 6-án fogja tárgyalni Mamuzsich Ágostonnak Stoczek Károly elleni sajtóperét.

Az alföld-fiumei vasut (nagyváradszéki vonalrészt) részvényesei november 30-án tartják a m. kir. államvasutak budapesti palotájának illestermében rendkívüli közgyűlést, melynek egyetlen tárgya a társaságot terhelő elsőbbségi kölcsönök konverziója és az ez irányban szükséges intézkedések megtétele.

Palánkaról írják: Szesits Mladen opalánka községi közszertett aljegyzőnk, nemes csendben gyakorolja a jótékonyt. A szegényebb sorsu iskolás gyermekeket most is egyenként elátta iskolakönyvek, irkák, írószkizók és más szükséges tanszerekkel. Ugy-szólván: jótékonyt írási hajlama, a szegényebb sorsu szülők és gyermekek előtt, annyira ismeretes, hogy előbbiek gyermekeiket tanszerkereti igényeikkel, oly bizonyossággal utasítják Szesits Mladen kedves aljegyzőnkhez, mintha ez másképp nem is lehetne, s ennek kötelességében állana, eme igényeknek eleget tenni. De a gyermekek is több bizalommal fordulnak hozzá, mint atyjukhoz ha szükségük van egyik vagy másik tanszerre, s biztosabb kérelmük teljesedésében itt, mintha azzal, talán edes atyjukhoz fordultak volna. Bár mennyire is becsüljük kedves aljegyzőnk szerénységét, mellyel a szigorú titkolódzás örve alá buvik csendben gyakorolhatni jótékony intézményét, még sem mulaszthatjuk el, követendő példának, — ha tekintetes szerkesztő ur megengedi — ezt nyilván megemlíteni, mivel jelét kívánjuk egyszermind adni, hogy nemes ténykedését hála érzettünk éberén kísérendi.

Apatinból írják: Krieg, a szent-iváni gyilkos, a járásbiróság börtönéből e hó 2-án ellillant. Denikvo nálunk mindenki elsőzik, aki akar!

A flokszera a szeghegy-feketehegyi szőlőkben is fellépett.

Szenttamási hírek: Artézi kutunk eddig 60 méter mélyre van ásva. — Ref. tanítóvá Friedler János választott meg s most 15-én lép hivatalba.

Közérdekű döntvény. Községjegyzői állásra pályázni kívánó szolgabíró a községi jegyzői vizsgát szintén letenni tartozik. Ily értelmű kijelentés foglaltatik a belügyminiszternek f. é. május hó 8-án 30,533. szám alatt kelt rendeletében.

Hímen. Dr. Blau Lajos szabadkai ügyvéd jegyet váltott Krausz Terka kisasszonnyal, Krausz Miksa leányával Nagy Kikindán.

Sajtótűgy. A kir. ügyészség Mamuzsich Ágoston, szabadkai ügyvéd sajtópanaszát, melyet Stoczek Károly, a „Bácskai Ellenőr“ ellen a budapesti sajtó bírósághoz intézett, december 6-án veszi tárgyalás alá. A magánválló a pört az idézett lap négy rendbeli cikke miatt indította meg, rágalmas és becsületsértés címen. Mind a négy cikk a legutóbbi szabadkai képviselőválasztás idejében kelt s mindegyiknek éle Mamuzsich Ágoston, választási elnök ellen irányul.

Erdőültetések. A földmívelési miniszter körrendeletet bocsátott ki az összes köztörvényhatóságokhoz, melyben elrendeli, hogy a futóhomokos területek, melyek sem szántóföldeknek, sem réteknek, sem szőlőknek nem alkalmasak, erdőség gyanánt ültetessenek be s ez irányban az országos főerdészeti hivatal most felhívja a megyéket e miniszteri rendeletnek leendő fogatnabba vételére.

Uj-Palánkaról írják: Büchler Róbert a napokban egyhangulag jegyzővé választott meg, s így van reá kilátás, hogy Uj-Palánka rövid idő alatt a legrendezettebb községek között fog helyet foglalni, mert Büchler olyan embernek ismerjük, aki csak akkor tud nyugodni, ha minden dolga rendezve van. Eljen az új jegyző. — 30-án este ismét egy sikerült halpaprikás volt a kaszinó helyiségeiben, a melyen a hölgyek is részt vettek, s csak éjjel után végződött.

Torzsaan m. hó 31-én közgyűlést tartottak a „bács szerem megyei ev. tanítók özevgy- s áranyugdíjintézetének“, tagjai. Mint a gyűlés elnöke Wagner György, új-verbázi jegyző úr szerepelt. Az intézet foglalnai, mert Büchler olyan embernek ismerjük, aki csak akkor tud nyugodni, ha minden dolga rendezve van. Eljen az új jegyző. — 30-án este ismét egy sikerült halpaprikás volt a kaszinó helyiségeiben, a melyen a hölgyek is részt vettek, s csak éjjel után végződött.

Torzsaan m. hó 31-én közgyűlést tartottak a „bács szerem megyei ev. tanítók özevgy- s áranyugdíjintézetének“, tagjai. Mint a gyűlés elnöke Wagner György, új-verbázi jegyző úr szerepelt. Az intézet foglalnai, mert Büchler olyan embernek ismerjük, aki csak akkor tud nyugodni, ha minden dolga rendezve van. Eljen az új jegyző. — 30-án este ismét egy sikerült halpaprikás volt a kaszinó helyiségeiben, a melyen a hölgyek is részt vettek, s csak éjjel után végződött.

Torzsaan m. hó 31-én közgyűlést tartottak a „bács szerem megyei ev. tanítók özevgy- s áranyugdíjintézetének“, tagjai. Mint a gyűlés elnöke Wagner György, új-verbázi jegyző úr szerepelt. Az intézet foglalnai, mert Büchler olyan embernek ismerjük, aki csak akkor tud nyugodni, ha minden dolga rendezve van. Eljen az új jegyző. — 30-án este ismét egy sikerült halpaprikás volt a kaszinó helyiségeiben, a melyen a hölgyek is részt vettek, s csak éjjel után végződött.

Kitünő ekék és egyéb gazdasági gépek u. m.: répvágók; tengeri morzsolók, szelelő rosták, triőrök, stb. kaphatók a gazdasági egyesület titkáranál, (lakása: kistemplom utca, Markovits-féle ház, az adóhivatalnál szemben.)

Hymen. Radány Péter, zombori kir. aljárásbíró, vasárnap hirdettetett ki a bájós Paukovits Blanka bajai kisasszonnyal.

Dr. Czirfusz Dezső, az összes orvosi tudományok tudora, tudt megsegédorvos az egyetemi II. nőgyógyászati és szülészeti klinikán, mint nő- orvos Budapesten telepedett le. Lakik: IV. kerület, Ferenc-József rakpart 12. szám, II. emelet. Rendel: 1/2³—1/2⁵ óráig.

Irodalom.

Dr. Badics Ferenc, újvidéki magyar főgymnáziumi tanár „Petőfi válogatott költeményei“ címen két kötetes művét adja ki most az Athenaeum. E mű Petőfi-nek 65 lírai, továbbá János vitéz és Bolond Istók c. népeposzi műveit magyarázza.

Megjelent zeneművek: Ivanovici, Valse de la Reine (Királynő keringője), ára 1 frt. Siposs: Quatre Morceaux, ára 2 frt 40 kr. Ivanovici: Souvenir de Moskau, ára 85 kr. Anständig M. Orpheum induló, ára 70 kr. Schild: „Nur hören schön“ Valse, ára 75 kr. — Kaphatók: Schön Adolf könyv- és zeneműkereskedésében Zomborban.

Dante politikája címen egy 36 oldalas kis füzetet adott ki jeles földünk, Csicsáky Imre. A műben kimutatja, hogy Dante a pápa világi uralma mellett érvet. Kapható Budapesten Hunyadi Mátyás intézetnél.

Magyar Salon képes havi folyóirat — szerkesztik Fekete József és Hevesi József — novemberi füzetét jelent meg rendkívül érdekes tartalommal, úgy annyira, hogy valóban pártolást érdemel. Jelen füzet tartalmából kiemelendő: Csáky Albin gróf (arcképpel). Radó A. októberi emlék (költemény). Trefort Ágoston gyermekkorából. Náday Ferenc (8 képpel). Pasteiner Gyula, az Arany-szoborra kiírt pályázat (képpel) stb. stb. A füzet ára 60 kr. Kapható és előfizethető Kollár József könyv- és zeneműkereskedésében Zomborban. — „Divat Salon“ 2. és 3. füzet is megjelent. E mű gondos és csinos kiállításánál fogva felülmúlja a még eddig megjelent összes magyar divatlapot annál is inkább, mivel ezen lapban gyermekdivat, utcai, háziruha minták, fejdiszek, kézimunkák, kalapok és szabásminták. Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizetéseket elfogad Kollár József könyvkereskedése Zomborban. — „A magyar gyorsírás tankönyve“ Gabelsberger-Markovits rendszere szerint írta Forrai Soma. 48 gyakorlattal, a legalkalmasabb kézikönyv a gyorsírás gyors és alapos megtanulásához. Ára 60 kr. — „Aus Kaiser Friedrichs Tagebuch.“ Igen érdekes naplójegyzetek 1870—71. Ára 50 kr. — „Tüzrendészeti szabályok“ kézikönyve. A legújabb törvények s rendeletek alapján, magyarázatokkal, gyakorlati példákkal s utasításokkal. Igen fontos községek, községi elüljárók, közjegyzők, városi és megyei tisztviselők, rendőrségi hivatalnokok, ház- és földbirtokosok számára. Tartalmazza: az 1888. aug. 12-én kiadott tüzrendészeti kormányrendeletet. Budapest főváros tüzrendészeti szabályrendeletét. A tűzoltóság szervezését. Tűzkár elleni biztosítás feltételeit. Ára 50 kr. — 1888-ik évi törvények gyűjteménye. III. füzet. XV—XXXI. t. c.-et Ára 1 frt 20 kr. — Kaphatók Kollár József könyv- és zeneműkereskedésében Zomborban.

Megjelent könyvek: Bartók Lajos: Turán Anna. Történelmi dráma 4 felvonásban; ára 2 frt. — Dr. Siegmund: Ügyvédi jegyzéknapló 1889-re; ára 1 frt 40 kr. — Kántor Imre: Az én világom. Költemények I—II.; ára 2 frt. — Egyetemes Regénytár legújabb kötete. — Kaphatók: Schön Adolf könyv- és zeneműkereskedésében Zomborban.

Színház.

Molnár és gyermeke, népdrama 5 felvonásban. Irta Raupach. Előadták nov. 1-én.

Halottak estéje a szomorúság és magabaszállás estéje a keresztény világban. Jó kedvű mulatozás nem illik ilyenkor az ember lelki hangulatához. Szinte jól esik a léleknek, ha úgy vallásos alkalomból egy kissé kisírhatja magát. Ez tartja fenn Raupach népdramáját anyai éven keresztül a színen. Halottak estéjének ez már régóta a rendes színházi darabja, mert ez igazán a halottak darabja. Reinhold Kristóf (Hevesi) a gazdag molnármester már félig halott, mikor megjelenik előtünk. Ez Mária (Tordai Mariska) a leánya is. Ezenkívül nagy sokaságban jelennek meg előtünk az egy év leforgása alatt halálra szántak szellemei is. Csupa szenvedés, bánat miundenütt. Ebben van a darab hosszú életének magva.

Reinholdot Hevesi őszintén, melegen, közvetlenül ábrázolta. Igazán jól esett őt otthon, a saját világban látnunk. Mert eddig bejártattak vele operetteket, furcsa szerelmek országát; s komikusabbnál komikusabb helyzetekbe sodorták a neki meg nem felelő szereposztással. Ma végre jellemalakot kapott. Visszatérhetett egy kissé övéhez. S mennyire más is lett egyszerre! Festése általában a legapróbb részletekig találó és kidomborodó volt. Különösen a mikor pénztét még egyszer megnézi, mikor benne gyönyörködik, vagy mikor el akarja ázni: itt megkapó érzellemmel festett, megindító őszinteséget lehelő alakítást mutatott be. Ez az ő estéje volt. Teljes művészi diadalát csakis hangjának ki-kitörése, tehát a halálosan beteg ember hangjának meg nem felelő timbre alkalmazása zavarta meg. Az ebben való következetesség nagyban emelheti jövőben sikereit. Mellette Tordai Mariska aratott kiválóbb sikert. Hangja erejéhez, egész személyiségéhez tökéletesen illő szerep volt ez. S páthosának őszinteségével, mozdulatainak jellemző egyszerűségével valóban diadalt is aratott. Réthy Konrádja is nem egy helyen melegséggel és őszintén volt ábrázolva. A többi szereplők is emelték az összhátat játékukkal.

Egy új Velencében, operette 3 felv. Zenéjét írta Strauss. Előadták nov. 3-án.

Egyike a legújabb szövegű operetteknek. Ily kis zenekar előadásában zenéje is legnagyobb részt turesnek, szegényes instrumentálásnak tetszik. Különösen kívánunk a matrózok dala és a gerle-dal. Szép lehetett volna más előadásban még a „Ninana-dal“ is. Borsodiné mint Guidó herceg nagyon nézett ki és kedves herceg volt, szinte el lehetett neki hinnünk, hogy sok volt már a kalandja. Ugyesen, könnyedséggel játszott. Hangja is tisztábban csengett mint máskor. Tordai aranyos Cibulka volt. Őszinte és egyszerű. Hangja is igen kellemes. Bányási Agricolát, Tisztai pedig a makaróni szakácsot élénken, könnyedséggel alakították. Csügényi kár hogy olyan keveset játszott. Nyiregyházi tiszta, csengő hanggal énekelt. Eneke miatt azonban ismét csak a női kart kell kiemelni. A matrózok dalával sok méltó tapsot arattak. Ugyazintén a gerle-dallal Bánáthyne, Kállai Julesa, Hevesiné és Kiss Laura dicséretet vívtak ki maguknak. Mint gerlek szépen néztek ki, különösen Hevesiné tetszett. A többi szereplők is megállták helyüket játékukkal.

Közönség volt szép számmal. A karzat és szomszédsága szívét s nem esztétikéjét itt-ott már a kilépnél tüntetőleg jó kedvű volt.

A tűzről pattant leány, bohózat 4 szakaszban. Irta Costa K. Előadták november 4-én.

Bohózatokban szintársulatunknak nagyon kevés a szerencsége. A mai bohózatnak pl. csakis egy jellemző alakja volt: Hájféj Muki, a petrikált együgyű. Persze, hogy akadtak olyan rossz nyelvűek is, a kik azt állították, hogy az egész darabot Hájféj Muki írta. Így aztán Hájféj Mukit a darab, a darabot pedig Hájféj Muki csinálta volna. Tehát egy végnélküli eszmény! S ezzel lett az egész végtelen együgyűségé.

Az ősszjáték is vontatott és lanyha volt. Mintha csak a „Mukika“ betegsége — a kit Réthy elég sikerlten mutatott be — ráragadt volna többé-kevésbé mindnyájukra! Csak egyetlen egy ember szidta minduntalan Mukikát s tiltakozott műveletai ellen: Sággy Juhász. Ezért is játéktól a tudatosságot el nem vitathajjuk.

Talán itt volna már az ideje, hogy egy kissé más játékréndeiben gyönyörködhessünk?! . . . n.

A ZOMBORI LEÁNYVÁSÁR.)

— Egy régi török szokás maradványa Magyarországon. —

A török uralomnak Magyarországon kétségtelenül megvolt a családi életre is a maga hatása. Egyrészt az a pazar fény, a melylyel a török úgy önmagát, mint a nőket körülvette, szemben a keresztények egyszerűségével, nem egy keresztény nőt tántorított meg férje iránt való hűségében. A hűség és látszólagos kényelem elkábitotta képzeldősöket. S ilyenkor elegendő volt egy összekoccanás férjökkel arra, hogy ott hagyják s a törökhöz partoljanak át. Másrészt viszont maguknak a törököknek erőszakos fellépése is több nőt elhódított a keresztényektől. A szultánnak pl. kijárt a maga része keresztény leányokból. A többi törökök pedig valóságos rablókalandokat folytattak a keresztény nők ellen. Seregesen, erőszakkal vitték el a nekik megtetszett legszebb asszonyokat és lányokat.

„A keresztény nőkre nagyon leskelődik a török“, írja erről az időről Thury Pál, a tolnai protestáns pap. S akárhányszor megtörtént, hogy egy-egy török, ha valamelyik keresztény lányba beleszeretett, azonnal a kádijához ment s kijelentette, hogy vagy megöli magát, vagy a lány az övé lesz. S a kádi rendszeren oda is ítélte neki.

S jóllehet a törököknek ez az erőszakoskodása nem egy keresztény családot tett boldogtalanná és szerencsétlenné, úgy hogy ezek irtózáttal párosult rettegéssel védtek legszentebb intézményöket, családi jogaikat; egyik-másik török szokás, nevezetesen ép a leányok megszerzésére és eljegyzésére nézve mégis reájok is átragadt, nemzeti, keresztény szokássá lett, sőt mint ilyen még ma is fentartja magát.

Ilyen a többi közt az alma ajándékozása a lány eljegyzése végett. Ez akkoriban a törököknél divatos volt.

*) E helyi érdekű rajzot szerzője az „Egyetértés“ tárcájában is közölte s egyidejűleg lapunk számára is átengedte. A szerk.

Elindult a török ember kezében egy almával leányt keresni. S ha megtetszett neki valamelyik keresztény leány, rögtön megkínálta az almával s nem nyugodott, míg a leány az almát el nem fogadta. Ekkor aztán nyomban a kádihoz ment s elmondta neki, hogy ez vagy az a keresztény lány almát fogadott el tőle. S ha most már ez a lányra csakugyan rábizonyosodott, akkor a kádi őt rögtön a töröknek ítélte oda.

Ezt a szokást átvették a keresztények is. S déli Magyarországon, különösen Zomborban az ottani bűnyok még ma is követik. Minden évben egy vasárnap, még pedig az ugynevezett szent rózsafüzér ünnepén, valóságos vásárt képez az e célból összegyűjtött legények és leányok csoportja. S e vásár neve: leányvásár. Egy-egy kisebb kocsma udvarán a tamburások nótái mellett párosával nagy kört, vagy csaknem a megmozdulhatatlanságig szűk csoportot képezve, táncolgatnak s cserélgetik egymást mindaddig, míg egymásra nem akadtak és szívök választottját meg nem találták.

Eppen a minap folyt le egy ilyen leányvásár Zomborban. Nem veszi talán rossz néven az olvasó, ha ezt a különös vásárt röviden leírom.

A megyeház-palota keleti oldala mellett lévő téren hullámszik a sokaság. Közönséges és előkelő emberek, ifjak és öregek vegyesen hosszú vonalakban sietnek a szivaci-ut felé. S nem akad közülük egy sem, a ki azt kérdezné a másiktól, hova megy; tudja ezt mindenki: — a leányvásárra. Szemben egymással a Drágtis- és Ferentsikocsmá udvarai már tele vannak ünnepiesen öltözött bunyevác-leányokkal és legényekkel. Egy-egy lányra egy kis nagyvagy van rárakva. Cipőjük egészen uri. Szoknyájuk — a mely alatt legalább 8—10 más alszoknya lehet — kék vagy sötét selyemből van. Derékban ugyanilyen színű bársony mellényke szorítja őket össze. Szélei tenyérnyi szélességű arany szegélyzettel vannak díszítve. Ugyanily szegélyzetű fehér selyemkendő van a nyakukon s fölötté gazdag aranyfűzér 12—20 db császári arannyal. Hajuk szépen be van fonva s hátul ügyesen kontyba csavarintva. Némelyiké egészen sokacos azaz tenyérnyinél szélesebb tizes-huszas fonat. Keblükön a rendes rozmaring-szál. A legények rogyós, hosszabb száru csizmákban, kék posztónadrágban s ugyanilyen színű zekeforma kabátban, vagy kék, vagy meggyiszínű bársony mellényben, a mely alól vakítóan fehérlik ki az ingjük. Kalapjuknál ott van a juniperus-levéllal díszített rozsabokréta.

Most egyszerre megcsendülnek a kóló melódiai. Kiki párt keres magának s komolyan, némán, olykor-olykor egyet pillantva egymásra, járják nagy körben derékban átolelkezve az ismeretes kóló-táncot. Köröskörül szorong a néző közönség. Tréfálódzik, nevetgél. A fiatalabbja enyelve osztogatja az almát szökének, barnának vegyesen. Hátha ő neki is sikerül majd eltalálni valamely fiatal szépség szíve titkát.

Csárdást kezdenek a tamburások. A kör egyszerre felbomlik; keveredve hullámszó csoporttá lesz. Epp most táncol el egy gyönyörű pár előttünk. Magas sugár terméti a legény; egy fejjel magaslik ki a többi közül. Gyöngyöden, mintegy félve öleli át a pártját, egy közep terméti, hollófeke té hajú, tüzes szemű bunyevác leányt. Szemeit rátapasztja merően. S mintha nem tudná hol van, mit csinál, elmerülve nyit utat a szorongó táncolókon. „Mária! Látod ezt a piros rózsát itt a kalopom mellett?! Olyan szép vagy te ma. Mária, én szeretlek!” S a leány, elpirul. Egve temeti arcát a legény keblére. Ekközben forognak tovább, mintha semmi sem történt volna, komolyan, titkos boldogságban. „Ez az én lányom, látja az ur?!” szólal meg a szomszédomban egy ráncos képű, töpörödött asszonyka. „S az az Ivane, aki a völgegye lesz. Hatvan lánca földje van. Odaadjuk neki. Miért ne?” s mintegy magasabbra látszik nyulni anyai büszkeségében. Szemei könyvtől ragyognak, a mint tovasiklik tekintete a táncoló párral.

— Gyere Julke! mondja egy szép, magas, égkék szemű, szőke leánynak egy bársony mellényes, arany sujtásos köpcös legény s be sem várva, hogy a leány neki-készüljön, derékon kapja s egyet lökve az előtte levőkön, táncba ragadja. — Julke, te a Perával táncoltál? — Igen! susogja vissza a leány. — Julke, megbüntet az Isten! Megkínóz majd, a mint te most megkínózol engem. — Gyura, ne haragudj! Muszáj volt; az anyám akarta. — S olyan kéréssel tekintettel néz végig a legényen, hogy nyomban elsimul ennek a homlokán a harag ráncá.

— Nini a szép Magda! Szegény Magda! Hogy megsoványodott tavaly óta! Ó volt tavaly a legszebb leány. A leghelyrebb legény adta neki az almát. S ma újra itt van, újra almát vár. Vajjon hova lett a legénye? Megesalta. Elhagyta. Mindennapi történet.

Igy táncolnak késő estig. S a melyik leány már almát kapott, örömtől ragyogó szemmel siet az anyjához, megeskölja örömeiben s megy újra vissza táncolni. A legény pedig vesz papucsot, keszkenőt s más egyéb ajándékot s viszi a leányhoz. Mert most már szabad; sőt mintegy kötelessége is, pártolni, dédelgetni azt a leányt, a melyik már ugys az övé lesz. S egy hétre rá megkérheti a leányt. S ha a leánynak adott alma ketté van vágva az asztalon, akkor a leány az övé. Tehát megosztja vele az almát. Ha pedig egészben van, akkor visszaadja; vagyis a legényt nem akarja.

Különbön almát adni a szerbeknél is divatban van. Ha megkérnek valakit s ez almát ad a kérőnek, az „igent” jelent. Tehát az alma itt is az eljegyzést jelenti.

S a magyar ember nem ezt dalolja-e: „Három alma meg egy fél — Kérettelek nem jöttél — Ha nem jöttél ott vesztél — Lányok anyjává lettél?”

Igy lett az alma a törökök révén olyan boldogító tény közvetítőjévé.

Dr. Simon.

Naptár. November.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
6 Kedd	Lénárd	Lénárd	25 Marc.
7 Szer.	Engelbert	Adolf	26 Demeter
8 Csüt.	Gottfried	Gottfried	27 Nestor
9 Pént.	Tivadar	Tódor	28 Terent.

Felolós szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR.*)

Nyilvános köszönet.

A felejtethen megboldogult Mátics Milana szül. Máry szeretett nőm korai halála által sujtott kedélyállapotomból némileg magamhoz térve, el nem mulasztatom, hogy ez uton forró s hálás köszönetet ne mondjak mindazoknak, akik boldogult nőm temetése alkalmából jelenlétük és illetőleg részvételük által súlyos fájdalmaimat nagy részben enyhíteni szivesek voltak. Nevezetesen hálámot leróvóm főtiszt. Pavlovics János és Popovics József adai lelkes uraknak és számos más mindkét nembeli adai lakosoknak. Különösen pedig köszönettel tartozom a szertartást teljesített helybeli szerb lelkes uraknak, ugy főtiszt. Ujhelyi Agoston r. k. plébános ur, Kleiner János tanító ur, Joánovics Lázár közs. jegyző ur, Rankovics Joca gözbaj. ügynök ur, Kovacsits Joca kereskedő ur, Schwanfelder Antal közs. aljegyző ur, Vukovity Arkadia tanító ur, Joánovics Lázár közs. jegyző ur, Rankovics Joca gözbaj. ügynök ur, Kovacsits Joca kereskedő ur, Schwanfelder Antal közs. aljegyző ur, Tóth Andor vendéglős urnak és más jelen volt közs. eljárárságnak, valamint nagyszámban volt közlakosságnak; nemkülönben a helybeli iparos osztálynak is — akik szíves közreműködéssel ugyszólván elviselhetlen fájdalmaimat türelmesebb tettek — szintén hálás köszönetet mondok.

Kelt Moholón, 1888. október hó 27-én.

Mátics Dusán.

HIRDETÉSEK.

6915. sz. Bács-Bodrogh megye hódsági járás főszolgabírja.

Pályázat.

Hódságh községben lemondás folytán megüresedett s 500 frt évi fizetéssel javadalmazott segédjegyzői állásra pályázat nyitattik.

Folyamodók felhívtnak, hogy jegyzői oklevéllel is felszerelt kérvényeiket e hó 18-ig nyújtsák be.

A választás **folyo hó 19-én** fog meg-ejtetni.

Kelt Hódsághon, 1888. évi nov. hó 3-án.

Vissy József,
főszolgabíró.

3—1

2952. sz.

tkvi 1888.

Árverési hirdetés.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Husvéthné Kirner Paulina zombori lakos végrehajtatónak néh. Pávits Szimáné szül. Eremits Jelena örökösai u. m. Pávits Szima ugys mint kiskoru Pávits Milica, Milán és Cveta t. és t. gyámja zombori lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíró) területén levő, Zomborban fekvő, a zombori 880-ik számú telekjegyzőkönyvben nevezett öröktagyó nevének álló A. 2606—2607. hr. sz. 315. ö. i. sz. ház és 138^{9/12} □ öl beltelekre az A. alatti adóbecslési bizonylat alapján 720 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi december hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor e kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényeikk 42-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1888. évi július hó 14-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

12,697. sz.

1888.

Árverési hirdetés.

Az apatini kincstári uradalmi ispánság kezelése alatt álló és a gyulafalvi telepesekeknek kiosztott felső-pusztá-kulai kincstári birtokon szétszórva s lábón álló diófák, mint müffák, a helyszínen folyó évi november hó 8-án d. e. 9 órakor darabonkint és azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni. A további eladási feltételek az apatini m. kir. kincstári ispánságnál betekintheők. Szege-den, 1888. évi október hó 30-án. **M. kir. államjóságigazgatóság.** (Utánnymat nem díjaztatik.)

Harmonium.

Egy új, bécsi gyártmányu, kettős játéku és 10 registerrel bíró harmonium eladó.

Hol? Megmondja e lap tulajdonosa.

3—1

Zombor, 1888. Bittermann Nándor könyv- és könyvadásiaból.

1403. szám.

1888.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíró 4211., 7288., 7743., 8332., 8471. és 8393/1888. számú végzése által a kernyajai II. takaré- és segélyszövetkezet, Bruck Károly ó-szi-vaci lakos, Schwarz Armin budapesti lakos, Schwabach Zs. G. pécsi és Weidinger Zs. és S. zombori és Krausz E és társa budapesti cégek javára, Königstein Lázár és neje Pollák Regina kernyajai lakosok ellen 500 frt, 1100 frt, 100 frt, 523 frt 33 kr, 105 frt és 188 frt 37 kr tőkék, ezek esedékessége napjától számított 6% kamatai és eddig összesen megállapított perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 703 frt 57 kr-ra becsült rőfős-, fűszer- és rövid-árúk, borok, butor-, ágy-, fehér- és ruhaneműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6991/p. 1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Kernyaján alperesek lakásán leendő eszközzésére 1888. évi november hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1888. évi október hó 28-án

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

8790. szám.

kig. 1888.

Hirdetés.

Ó-Kanizsa községében üresedésben levő egy I-ső 400 frttal javadalmazott és egy árvatári 350 frttal javadalmazott V-ik irnoki állásra ezennel pályázat nyitattik, felhívtnak azok, kik ezen állást elnyerni óhajtnák, hogy Bács-Bodrogh megye törvényhatósága által az 1886. évi XXII. t. c. 64. §-a alapján 6. sz. a. szabályrendelet 9. §. értelmében felszerelendő kérvényeiket alóliit főszolgabírónál folyó évi november hó 16-ig terjesszék be, a választás **folyo évi november hó 17-én reggel** Ó-Kanizsa község-házánál fogván megejtetni.

Zentán, 1888. évi október 31-én.

Matkovits Lajos s. k.,
Zenta járási főszolgabíró.

3—1

Hirdetés.

Az apatini m. kir. erdőhivatal irodájában **f. évi november hó 15-én reggeli 9 órakor** kezdetét vevő árverésen a bezdáni, apatini, doroszlói és palánkai erdőgondnoksághoz tartozó kemény erdőbeni téli felgöttés jog, felsőbb jóváhagyás kikötése mellett, a legtöbbet ígérőnek f. évi december hó 1-től 1889. évi március hó végéig terjedő időtartamra bérbe adatni fog, ahol is az illető erdőgondnokságoknál az árverési és szerződési feltételek, mint nemkülönben a parcellák is, melyek szerint a legel-tetési jog versenyre bocsátatni fog, megtudhatók.

Apatinban, 1888. évi október hó 31-én.

Magy. kir. erdőhivatal.

408. szám.

1888.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódsági kir. járásbíró 1230. és 2013. sz. végzése által Gáin Szima és társ. déronyai lakosok végrehajtatók javára Gáin Jován, Nenád és Báits Szteván déronyai lakosok ellen 4037 frt és 521 frt 13 kr s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1424 frtra becsült lovak, kocsik, tehének, üsző, disznók, buza, árpa, zab, 3 öl tölgyta és egyéb gazdasági eszközökből álló ingóságok, 4037 frt és 521 frt 13 kr tőke, ezek esedékessége napjától járó kamatai, eddig összesen 104 frt 57 kr per-, végrehaj-tás éretti és foganatosítási, továbbá árverés hirdetési költség erejéig, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2702/1888. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Déronya község-házánál leendő eszközzésére 1888. évi november hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódsághon, 1888. évi október hó 18-án.

Ruszován Péter,
kir. bir. végrehajtó.